

Ty ho-di-ny ví-van-ské, ty ho-di-ny ví-vanské, ví-van-ské, ty sú, Bo-že, ci-gan-ské.

[: Ty hodiny vívanské, :] vívanské,
ty sú, Bože, ciganské.

Byla ona v hájíčku,
žala kravám travičku.

Aj, bolí mě hlavička,
pobila mě matička.

Dyž se měly štyry bit,
kázali mně k milej jít.

Dyž našala vázala,
milého zavolala.

Pobila mě pro vinu,
že ty chodíš za jinú.

Štyry bily, pět bilo,
milej doma nebylo.

Pod, můj milý, pod ke mně,
já ti povím, co je mně.

750. *Podobné tresti*

Má milá je nemocná,
ona rána nedočká,
já ju musím navštíviti,
v nemoci ju potěšiti.

Uderila pro tebe,
nedá milovat tebe.
Už, synečku, zapominej,
pod okýnko nechodívej.«

Pod okny je stromeček,
na něm zpívá slaviček:
Žaluj, žaluj, ptáčku, se mnou,
už mou milou k hrobu vedou.

Přišel do komůrky k ní
a optal se, co je jí.
»Ach, bolí mně má hlavěnka,
uderila mě maměnka.

Pod okýnkem zahrádka,
v ní pěkná marijánka;
marijánka pěkně voní,
mé panence zvoník zvoní.

398. KDO VINNĚJŠÍ

751. (*Nápěv 275 [544]*)*Ze Šlapanic*

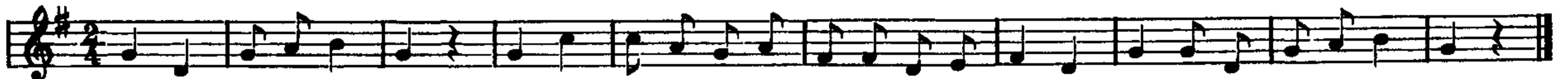
Počké, synečko, já na ti povím,
žes nám polámal pěkné rozmarýn.

»Ty seš, Nanynko, ty seš vinnější,
tys mě volala do síně vaší.«

Do síně vaší a do světničky,
tam's mně dávala sladké hubičky.

399. VYPOMÍNÁNÍ

752.

Z Buchlovic

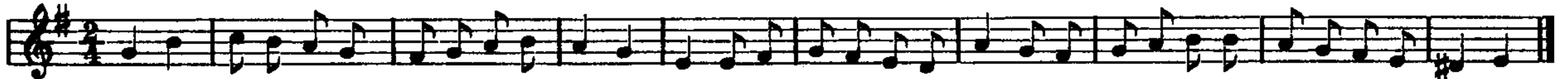
Po-čkej, šo-ha-ji-čku, po-čkej, šo-ha-ji-čku, za-plať za vo-ni-čku, ja, za-plať za vo-ni-čku.

[: Počkej, šohajičku, :]
[: zaplať za voničku. :]

Budu na tě volat,
až pojeděš orat.

400. VYHRŮŽKA

753.

Po-čké, šu-hajínku, šak tě Pán Bůh skloní, že chodíš za panenkové, že chodíš za panenkové, když klekání zvo-ní.

Počké, šuhajínku,
šak tě Pán Bůh skloní,
[: že chodíš za panenkové, :]
když klekání zvoní.

Počké, šuhajínku,
šak tě Pán Bůh stresce,
že chodíš za panenkové,
když ona tě nechce.